

TRŽIŠKI VESTNIK

LETO V.

Tržič, 15. novembra 1956

St. 17

O čem je v zadnjem času razpravljaj svet za gospodarstvo

Kmetovalci se pritožujejo, da dela divjačina škodo na kulturah. Dogovorno z okrajnim ljudskim odborom je predsednik občinskega ljudskega odbora, tov. Lovro Cerar, že sklical sestanek članov lovskih družin in državnega lovišča, da se ugotovi, ali so pritožbe upravičene, ali ne. V zvezi s tem bo stavljen predlog za odstrel divjačine.

Sanitarni prostori (stranišča) v gostišču pri Benku niso takšni in tudi ne tako prikladni, kot to zahteva sodoben človek. Zadeva se bo rešila, težkoča pa je v tem, da ni mogoče javnih sredstev investirati v zasebno hišo.

MLEČNA RESTAVRACIJA

O predlogu, da se ustanovi v Tržiču mlečna restavracija, je poročal predsednik, tov. Cerar. Svet se je s predlogom, ki ga je natančno proučil, popolnoma strinjal, končno odločitev pa prepuštil občinskemu ljudskemu odboru, ki je medtem o stvari že sklepal.

KOPALIŠČE

Tudi o javnem kopališču je svet razpravljaj. Naši čitatelji mislijo, da ta zadeva počiva, kar pa ni res. Toda v zvezi z graditvijo kopališča je treba rešiti mnogo težkoč. Ena od njih je položitev velikega kanala, ki bo pri kopališču odvajal hudourniško vodo. Kanal bo pokrit in bo kopališče s tem pridobilo nekaj prostora. Tu nastaja skrb, katero vodo uporabiti za kopališče. Po vsej verjetnosti se bo prihodnje leto začela graditi prva etapa velikega vodovoda Tržič-Bistrica-Naklo in bo iz tega vodovoda dobilo vodo tudi kopališče, v nasprotnem primeru pa bo v bazenu napeljana prek filtrov voda iz Blajšnice. Predsednik občinskega ljudskega odbora in vsi člani sveta so bili soglasni v mnenju, da je treba prihodnje leto resno nadaljevati z graditvijo kopališča. Tudi o tej zadevi je občinski ljudski odbor že sklepal.

SKUPNI INVESTICIJSKI SKLAD GOSTINCEV

Tržiški gostinci so sklenili, da bodo svoja investicijska sredstva prenesli v skupni sklad gostincev. Sredstva bo upravljaj poseben upravni odbor, katerega predsednik je tov. Bojan Plahuta, blagajničarka pa tov. Vilka Franko. Kadar bo kaka gostilna potrebovala denar za investicije, naj se obrne na upravni odbor skupnega gostinskega investicijskega sklada. Če bi vsak gostinski obrat imel zase investicijska sredstva, si z njimi ne bi mnogo pomagal, skupaj zložen denar pa bo omogočil večjo ureditve zdaj te, zdaj druge gostilne. V nekaj letih bodo lahko lepo urejene vse gostilne. Za sedaj so sredstva še majhna, saj bodo letos znašala okoli pol milijona dinarjev, drugo leto pa bo vsota lahko narasla še za dva milijona dinarjev.

GOZDNE CESTE

Okrajna uprava za gozdarstvo je razlozila občinskemu zastopnikom načrt gozdarstevskih investicij v prihodnjem letu. V načrtu so tudi sredstva za popravilo gozdnih potov. Koliko tega denarja bo

porabljenega v posameznih vaseh, o tem bodo sklepali na posebni seji.

V načrtu je gradnja gozdne ceste iz Podljudelja mimo Koč do Košutneka in do Jelendola. Nove ceste bodo veseli kmetovalci, ki vozijo les, pa tudi avtomobilisti, ki se bodo lahko z avtom vozili na planine. Prihodnje leto bodo zgradili 3 km ceste, v petih letih pa bo vsa cesta dograjena. Sredstva so že predvidena s planom okrajnih gozdarstevskih investicij.

POTROŠNISKI SVETI

Svet za gospodarstvo je prav hudo grajal potrošniške svete, ki razen treh izjem ne delajo. V mnogih primerih se niso niti konstituirali. Zadevo bo sedaj vzela v roke SZDL.

GOZDOVI

Občina Tržič je svoječasno posedovala velike komplekse gozdov, ki jih sedaj upravlja uprava za gozdarstvo v

Kranju. Občinski ljudski odbor je prosil, da bi dobil v upravo gozdove v okolici Jožefove cerkve, kjer so v načrtu otroško igrišče, sprehajališče in javni park, dalje je prosil za gozdove v Kamnjeku, kjer naj bi bil tudi ljudski park, pa tudi Dom oskrbovancev naj dobi gozdove nazaj.

TEZKOČE PODJETIJ

Krojačnica v Krížah ima premalo dela in mora zato odpuščati delavce. Predlagajo, naj se omogoči Gorenjski oblačilnici v Kranju odpreti podružnico v Tržiču, da bi zanjo delali. Svet je sklenil, da bo pozval upravo stanovanjske skupnosti, da odpove lokale zasebnikom, ki jih imajo v hišah splošnega ljudskega premoženja, ker res ne gre, da občinska podjetja nimajo strehe, ali pa imajo težkoče, medtem ko imajo zasebniki zasedene prostore v teh hišah. Posamezni člani sveta so grajali delavce državnih gospodarskih podjetij, ker popoldne delajo doma na svoj račun in šušmarijo, dopoldne pa varčujejo z močmi za popoldansko delo. Podjetju zaradi takega ravnanja tudi primanjkuje naročil. Če bo podjetje ustavilo obrat, bodo to zakrivilo samo takšni šušmarji.

S SEJE SVETA ZA KOMUNALNE IN GRADBENE ZADEVE

Na seji so se člani sveta mučili s spiskom za razdelitev stanovanj. Sestava spiska in dodeljevanje stanovanj je ena listih dolžnosti, ki v javnosti povzročajo največ kritike. Vsak prosilec za stanovanje misli, da je najbolj potreben stanovanja. Kdo naj izvrši tako delitev stanovanj, ki bi vsakogar zadovoljila?

Stanko Smitek iz Tržiča in Angela Meglič iz Doline sta prosila za dodelitev stavbnih parcel. Svet bo prošnji s priporočilom predložil občinskemu ljudskemu odboru.

Bombažna predilnica in tkalnica Tržič želi izročiti občinskemu ljudskemu odboru v upravo več zemljišč, večinoma so to zemljišča v strminah in bregovih. Svet je mnenja, da bo občinski ljudski odbor imel z njimi samo stroške, vendar naj o zadevi sklepa dokončno občinski ljudski odbor sam.

...IN SVETA ZA DELO IN DELOVNA RAZMERJA

Tudi svet za delo in delovna razmerja je razpravljaj o važnih vprašanjih. Podjetja so začela z spreminjanjem svojih sekretarijatov v organizacijske oddelke. V Bombažni predilnici in tkalnici ter v tovarni Peko so že začeli z analitsko ocenitvijo delovnih mest. Taka analitska ocenitev bo študij, na podlagi katerega se bo izboljšalo stanje kadra, se bo leta pravično porazdelil ter pravičneje plačeval.

Člani sveta so ugotavljaj, da je vključevanje mladine-vajencev v poklice odnospno v delo v letošnjem letu končano. Za zidarski in dimnikarski poklic se ni javil niti en vajenec in tudi v nekaterih drugih poklicih je stanje že kritično, ker je za naraščaj premalo zanimanja. Člani sveta so tudi ugotavljaj, da se mladina lahko vključe v poklice z dovršenim 14. letom starosti, dočim se lahko zaposli v produkciji šele z dovršenim 15. letom starosti. Letos so starši nujno zahtevali od občinskega urada za delo, naj zaposli mladino v starosti 14. let, čeprav imajo

možnost dobivati otroški dodatek do 15. leta starosti. Svet je sklenil, da bo po časopisju javno pozval starše, naj se v vseh možnih primerih obračajo za informacije na občinski urad za delo. Dalje je sklenil, da se po šolah izvedejo informacijska predavanja.

Občina naj tudi postavi posebno komisijo, ki bo pomagala sestaviti analitsko oceno tistim podjetjem, ki tega ne zmorejo.

Zelo obširno razpravo je imel svet za delo o problematiki zaposlovanja delavcev. Največ težkoč je bilo z zaposlitvijo, obveznikov, ki so se vrnili iz JLA. Toda po posredovanju občinskega ljudskega odbora so bili vsi zaposleni.

Svet za delo je soglasno sklenil predlagati občinskemu ljudskemu odboru, da se pri občinskem ljudskem odboru ustanovi samostojen biro za posredovanje dela. Od takega biroja bo Tržič imel nedvomno korist.

Na prihodnji seji bo svet za delo razpravljaj o osnutku novega zakona o delovnih razmerjih.

Naše trgovine in gostilne ne ustrezajo higijenskim predpisom

Ni še dolgo, odkar je bila v trziški občini postavljena komisija za kontrolo gospodarskih organizacij, pa je že opravila veliko delo. To delo je razgrnila pred nami na svoji drugi seji, ki je bila v četrtek, 8. novembra 1956 in h kateri so bili povabljeni tudi člani potrošniških svetov, ki so poklicani, da s svojim delom in opažanjem pomagajo pri njenem poslu, ki nikakor ni lahek.

V trziški občini obljaja 93 obratov, ki naj jih pregleda komisija, in sicer 48 trgovin, 29 gostinskih obratov (vševši buffete po tovarnah) in 16 obrtniških obratov. Do 8. novembra je komisija pregledala 51 obratov in izdala 14 odločb o odpravi nepravilnosti, ostale odločbe bo izdala v najkrajšem času.

Pri teh pregledih so se pokazale mnogotere nepravilnosti, ponekod celo v tolikšni meri, da bo komisija prisiljena predlagati merodajnemu forumu, da se obrat zapre, če v določenem času ne bodo odstranjene najbolj grobe nepravilnosti. Zlasti nekateri obrati izven Trziča (Kovor, Žiganja vas) ne ustrezajo niti najosnovnejšim higijenskim zahtevam, kaj šele sanitarnim predpisom.

O vsem tem je poročal predsednik komisije, tržni inšpektor, tov. Čičerov, ki je povedal, da je komisija opravila poleg tega še drugo prav tako važno in pomembno delo: odvzela je v obratih 24 vzorcev raznih živil. Od teh je 19 vzorcev nabrala po trgovinah in 5 po gostinskih obratih ter jih poslala v pregled.

Vsekakor hvalevredno delo, kajti naše trgovine prodajajo mnogo predmelov, ki niso deklarirani (t. j. na katerih ni označeno, kdaj so bili dani v promet, odn. do kdaj so uporabni), kar bi po predpisih morali biti, prodajajo pa celo artikole, ki niso niti registrirani (t. j. ni na njih označena odobritev higienskega zavoda) in bi zato nikakor ne smeli v prodajo.

TRGOVINE, GOSTILNE, PEKARIJA

Predsednik sanitarne inšpekcije, tov. dr. Stanko Zivec, je poročal, da trziške trgovine ne ustrezajo sanitarnim zahtevam, ker so pač v neprimernih prostorih, zlasti pa so neprimerna ponekod njihova skladišča, oz. stranski prostori. Niti ene trgovine nimamo, ki bi ustrezala. Tu se pač ne da mnogo narediti. Upamo, da bo prva ustrezajoča trgovina na Ravnah, ki se sedaj gradi in bo pač morala biti zgrajena in urejena tako, kot je treba. Vse se v naših starih trgovinskih obratih ne da preurediti, marsikaj bi pa z dobro voljo in majhno preureditvijo le šlo. Vsekakor bo treba misliti na to, da se bodo naredile za uslužbence garderobe, da se bodo mogli preobleči v delovno obleko in se umiti. Danes nimamo nikjer za strežno osebje umivalnikov, ki so prepotrebni, saj bi si na pr. uslužbenec, ki postreže z mlačno, pralnim praškom in podobnim, vsekakor moral umiti roke, preden vzame v roke kako živilo. Tudi stranišče, ki naj služi uslužbenecem, nikjer ne ustreza sanitarnim zahtevam, ker nima umivalnika s tekočo vodo in milom.

Prav tako nimajo naše trgovine posebnih prostorov za čistilni pribor in so metle s smetišnicami po kotih v skladiščih, namesto da bi imeli zanje posebej oddeljen prostor.

Neprimerna so tudi nekatera skladišča: vlažna in brez ventilacije, da ne more n. pr. moka v njih dalj časa ostajati brez škode.

Prav tako inšpekcija ne more biti zadovoljna z dvema trziškima prodajalnama zelenjave, ki ne ustrezata. Tretja prodajalna zadovoljuje.

V trgovinskih obratih, kjer se režejo živila (salama, sir, šunka in podobno) je vsekakor potrebno, da imajo uslužbeni,

če že ne čistih delovnih oblek kot n. pr. mesarji, pa vsaj bele dokolenčnice (Delikatasa!). Inšpekcija je pregledala tudi gostinske obrate, ki imajo sicer nekateri še kar lepe in primerne lokale, nikakor pa ni dovolj snage po kuhinjah, shrambah in kletih teh obratov. Tako ne zadovoljuje sanitarno inšpekcijo niti en gostinski obrat, ker je po njih vse premalo čistoče po tleh, pri kuhinjski posodi, priboru in drugod.

Komisija je pregledala tudi planinske postojanke in je bila nad njihovo snago močno razočarana. V trziški okolici je čistoča in snaga doma le v Roblekovem domu na Begunjsčici, po vseh ostalih planinskih kočah in domovih pa je vse premalo snage, tako da nobena ne ustreza higijenskim predpisom. Ker se oskrbniki izgovarjajo, da imajo drugega dela dovolj, odnosno da so premalo plačani, da bi se mogli v večji meri zanimati in truditi za snago po domovih, bo komisija prisiljena naložiti planinskim društvom dolžnost, da bodo skrbela za čistočo po kočah. Saj imajo društva možnost, da se o vsem potrebnem pogovore z oskrbniki.

Največje težave in preglavice povzroča pekarija. Tu nikakor ni reda in snage. Se vedno se dogaja, da ljudje, ki prihajajo po svoj kruh, sami iščejo svoj kruh v lokalu in odtipavajo z nesnažnimi rokami tujih kruh. Čeprav je pekarija že dobila odločbo, da ne sme prodajalec kruha obenem kasirati denarja, marveč da mora biti nastavljena blagajničarka, še vedno ta stvar ni urejena. Treba bo pač ponovno zahtevati, sicer pa se bodo začele izvajati sankcije.

Razen tega ljudje, ki so zaposleni pri pekli kruha, nimajo niti pravega občutka za snago, niti se ne drže osnovnih higijenskih zahtev. Zgodi se, da pometajo smeti istočasno, ko je poleg odkrito testo. Zgodi se, da najdemo v kruhu vse mogoče in nemogoče stvari, tudi take, ki naravnost ogrožajo zdravje potrošnikov. Vsekakor bo treba pekariji in pekem posvečati še v naprej največjo pozornost in če se ne bodo razmere izboljšale, začeti s sankcijami.

KLAVNICA IN MESNICE

Veterinar tov. Primožič je poročal, da je bila klavnica v letu 1954/55 adaptirana, ko je bila oddeljena črvarna od prostora za klanje. Tako imamo sedaj na klavnici tri prostore: klavni prostor, črvarno in takozvano telečjo klavnico. Klavnica v glavnem ustreza veterinarsko-sanitar-

BO ELEKTRIČNI TOK V TRŽIČU SE V PRIHODNJE VEČKRAT PREKINJEN?

Zadnje tedne po cele dneve ni električnega toka. Ni pa temu vzrok pomanjkanje električne energije zaradi nizkega vodostaja naših pogonskih voda, ampak se v Trziču vršijo večja dela na transformatorskih postajah. Vsa ta dela so namreč priprava, da dobi celotna trziška občina sodoben električni tok z napetostjo 220/380 voltov. Nekateri kraji v naši občini že imajo tako napetost, medtem ko je v samem mestu še vedno napetost samo 220 voltov. Stara dva transformatorja na dvorišču kavarne Zelenica sta imela vsak po 100 kVA. Sedaj je bil en trafo izmenjan z novim za 20 kVA, drugi pa bo izmenjan spomladi 1957. Položili so nov podzemski kabel zadostne jakosti, ker se je stara žica že hudo izgrela in ni bila več sposobna prevajati tok zadostne jakosti. Tudi na Balosu se je stari trafo izmenjal z novim za 1000 kVA. Vsa ta dela pa so samo priprava za dokončno ureditev elektrifikacije v občini. Sedanja izmenjava trafov bo samo za nekaj odstotkov izboljšala preskrbo s tokom in njegovo nezadostno napetost, toda čez leto dni bo ves Trzič imel polno električno napetost in potrošniki ne

ni predpisom. Ima izredno dobro kanalizacijo, nima pa še ustreznih garderob za uslužbence, niti pravih hlevov. Vsekakor bo treba misliti na ureditev predpisanega hleva, saj mora pripeljana žival pred zakolom najmanj 14-21 ur počivati (to je odvisno od tega, kako dolgo je živina povalala). Klavnici manjka tudi hladilnih naprav. Te je trziška klavnica že imela, a ker so morali predvojni privatni mesarji plačevati precej višjo pristojbino za meso, ki so ga puščali na klavnici v hladilniku, je leta 1940 klavnica hladilne naprave prodala. Sedanja hladilnica (Verdirjeva) je vsekakor premajhna, saj moremo vanjo spraviti le do 2000 kg mesa. Čeprav je nujno misliti na novo hladilnico, le-ta vendar ne bo mogla biti v določenem času postavljena, ker manjka zanjo denarnih sredstev.

Naše mesnice v glavnem zadovoljujejo. Obleka osebja je čista, lokali ustrezajo, so pa tudi mesnice brez univalnikov, brisač in mila, kar bi osebje nujno potrebovalo. Pravtako bo treba misliti na posebne blagajničarke, kajti sedaj imajo prodajalci hkrati v rokah meso in denar. Vse meso, ki pride v prodajo, je pregledano in žigosano.

Predelovalnica mesarskega podjetja je sicer manjši obrat, vendar po letošnji predelavi ustrezen. Vse pridelke tedensko pošilja na bakteriološki pregled v Ljubljano in pridejo v prodajo šele, ko je pregled izvršen. Ti pregledi so pokazali doslej vedno zadovoljive rezultate.

Poročilom je sledila živahna debata, v kateri so diskutantje poudarili, da vseh zahtev ne bo mogoče realizirati, ker ni na razpolago dovolj denarnih sredstev. Zato naj bi komisija izdelala realen načrt najnujnejših ukrepov za prihodnje leto. Seveda se da še mnogo storiti na področju osebne higijene uslužbenecv in glede snage po obratih. Tudi v obratih samih bi se dalo z dobro voljo in razumevanjem še marsikaj izboljšati kljub obstoječim objektivnim težavam in kljub dejstvu, da so vse trgovine v privatnih stavbah in je zato investiranje zelo težko. Čeprav se nam obeta nova pekarna, moramo že v sedanjih prilikah odstraniti nemožne razmere, ko n. pr. naš kruh ni dobro pečen, tako da ga stranke včasih ne morejo niti uživati.

Prav tako bo treba poskrbeti, da se uredi gnojne jame, ki jih imamo še vedno celo v strujenem delu naselja.

Ob koncu sestanka je bilo sprejetih več konkretnih sklepov, ki naj izboljšajo obstoječe razmere.

Potrošniki toplo pozdravljamo delo komisije in ji želimo veliko uspeha.

bodo imeli vzrokov za pritožbe. Izmenjava trafov seveda stane ogromne vsote, toda je neizbežna, če hočemo, da bomo imeli električni tok zadostne množine in napetosti. V zvezi s tem bo tudi izmenjana provizorno električno omrežje Cankarjeve ceste in stanovanjskih hiš ob tej cesti.

GORENJSKA OBLAČILNICA BO REŠILA OBSTOJ KROJASTEVEV

Krojaštvo v Križah in tudi Modno krojaštvo v Trziču se letos bonita s težavami, ker ni dovolj naročil. Malce v boljšem položaju kot krojaštvo v Križah je krojaštvo v Trziču. Mnogo Trzičanov kupuje konfekcijo v Kranju in Ljubljani in da se reši tudi ta problem, je občinski ljudski odbor dal možnost Gorenjski oblačilnici iz Kranja, da ustanovi v Trziču poslovalnico, ki naj bi bila v Mestnem domu. Edini pogoj, ki ga je stavil občinski ljudski odbor je ta, da mora oblačilnica dajati delo Krojaštvu v Križah in Modnemu krojaštvu v Trziču, da se na ta način reši vprašanje obstoja naših podjetij. Krojaštvo v Križah se celo želi fuzionirati z Gorenjsko oblačilnico. Nova poslovalnica bo vsekakor našim ljudem v korist.

Kako je z gradnjo novih stanovanj

Do 31. decembra t. l. morajo biti dograjena tri nova stanovanja v „Paragrajčevih“ hišah „na ganku“. Celotna obnovenost dela in nova stanovanja te hiše bodo dograjena do marca 1957. Tudi gradnja stanovanj pri Jazbecu v Sebenjah se bo pospešila. Gradnja trgovske stanovanjske hiše na Ravnah v Trzinu hitro napreduje in bo do konca tega leta pod streho, če tega ne bo preprečilo neugodno vreme. Predsednik občinskega ljudskega odbora tov. Lovro Cerar je dal pobudo, da se še letos začne z gradnjo nove stanovanjske hiše poleg Švelčeve hiše ob Cankarjevi cesti. Potrebne načrte je občinski ljudski odbor že predložil v revizijo. Povsod prevladuje samo en cilj: da se v Trzinu čimprej zgradi dovolj stanovanj. V Bombažni predilnici in tkalnici bodo ustanovili stanovanjsko zadrugo. Ko je tovarna obljubila, da bo dala vsa-

komur, ki želi zidati, 200.000 din sredstev, se je takoj oglasilo 60 zainteresovanih, ki bi želeli zidati. Seveda bo stanovanjska zadruga iskala potrebna sredstva pri občinskem kreditnem skladu za gradnjo stanovanjskih hiš. Občinski sklad bo seveda želji stanovanjske zadruge predilnice in tkalnice skušal ustreči po svoji najboljši možnosti, odvisno pa je vse od tega, koliko bo ta sklad imel prihodnje leto razpoložljivih sredstev. Baje bo stanovanjski prispevek prihodnje leto znašal 15% namesto letošnjih 10% in, če se ta načrt uzakoni, bo občina imela dovolj sredstev, da ustreže predilniški stanovanjski zadrugi, saj bo samo ta zadruga potrebovala najmanj 70 do 80 milijonov din posojila. Občinski ljudski odbor sam pa bo tudi še gradil. Če bo Trzin reševal stanovanjsko stisko po tem načrtu, potem v 3 do 4 letih v Trzinu ne bo več primanjkovalo stanovanj.

Načrti za cesto Naklo - Ljubelj so že izdelani

Na plenumu turističnih komisij Avtomoto zveze Slovenije, ki je bil pretekli dnevi v Poštarskem domu na Pohorju, je dr. Ivo Murko med drugim govoril tudi o stanju naših cest in potrebah po gradnji novih. Poudaril je, da nameravajo Avstrijci zgraditi avtomobilsko cesto z Dunaja mimo Graza in Celovca v Udine. Zaradi tega bo treba misliti na gradnjo priključkov z jugoslovanskega ozemlja, da se ves promet med Avstrijo in Italijo ne lo odvijal mimo nas. Prečeta je cesta Naklo-Ljubelj. Pristojezne cestne oblasti so že napravile načrte za to cesto in sicer v treh variantah. Prva varianta predvideva cesto po dosedanji trasi, seveda primerno razširjeno z ublaženimi ovinkami in umikanjem pred železniškimi prečazi, druga varianta predvideva delno

uporabo prve trase, toda namesto, da bi vodila cesta preko Trga svobode, bi nova cesta šla po Cankarjevi cesti do kina, nato po predvidenem novem mostu po serpentinah na trziški grad in bi se združila na Ljubelju z obstoječo cesto proti Ljubelju. Tretja trasa pa je tista, ki so jo predvidevali že Nemci, t. j. od Podbrezja mimo Trziča proti Ljubelju. Katera trasa bo sprejeta, je še vprašanje. O tem bodo odločali pristojni forumi. Občinski ljudski odbor Trziča je zahteval, da ga povabiljo k soodločanju o tem važnem vprašanju.

Prav tako bo treba čimprej dograditi ljubeljski predor, ker so vsi prehodi med Jugoslavijo in Avstrijo pozimi avtomobilistom, ki prihajajo na naše smučarske terene, težko dostopni.

Zadružni dom v Kovorju

Kletno in temeljno zidovje je zgrajeno že pred leti. Zakaj ne nadaljujejo z gradnjo? KZ Kovor ima v ta namen premalo sredstev. Na zadnji seji je upravni odbor zadruga sklenil, da bo zgradil svojo stavbo na prostoru nasproti sedanje trgovine in da bo prepustil prej omenjeno stavbišče s kletnim in temeljnim zidovjem občinskemu ljudskemu odboru. Kovorska kmetijska zadruga namerava občinski ljudski odbor prositi za kredit, da si zgradi novo poslopje. V pritličju naj bi bili poslovni prostori, t. j. trgovina, mesnica in mlekarna s skladišči in pomožnimi prostori, v nadstropju pa skladišča zadruge odnosno dvorana za sestanke množičnih organizacij. KZ Kovor upa tudi na dotacijo občinskega ljudskega odbora, vprašanje pa je, če le-ta sploh more dati tako dotacijo glede na obstoječe predpise. Vsekakor pa je občinski ljudski odbor že razpravljal o tem, da bi zgradil nad kletnim zidovjem nameravanega zadružnega doma v Kovorju stanovanjsko hišo.

IN ZADRUŽNI DOM V KATARINI?

Gradnja zadružnega doma Katarina hitro napreduje. Stavba bo koristno služila kmetovalcem, bo pa tudi v okras naselju.

KOLIKO BODO LETOS SMELI SEKATI NASI KMETOVALCI?

Lastniki gozdov bi radi sekali čimveč, saj gorati predel občine živijo predvsem iz dohodkov iz gozda. Te dni je razpravljala gozdarska komisija o prošnjah lastnikov gozdov za sečna dovoljenja. Pretežni del prošenj je bil ugodno rešen. Manj zadovoljni bodo prebivalci na področju bivšega KLO Krže in KLO

Leše, kjer komisija ni mogla ustreči vsem prošnjam. Posamezniki so namreč zahtevali dovoljenje za posek lesa v večjih množinah kot ga sploh imajo v svojih gozdovih. Taksacija gozdov v preteklih letih je na mestu ugotavljala količine, ki jih ima vsak posestnik v gozdu in preko teh količin tudi gozdarska komisija ni mogla, saj je nemogoče zahtevati dovoljenje za posek večje množine lesa, kot jo posestnik sploh ima. Sicer pa je določena kvota poseka letos znatno večja kot v prejšnjih letih.

SLOVENSKI RADIO V SLUŽBI KMETIJSTVA

Slovenski radio — Radio Ljubljana in Maribor, delno tudi Radio Koper, ima v svojem programu že nekaj let sem redne kmetijske oddaje, ki so namenjene strokovni in agrarno-politični vzgoji kmetijskih proizvajalcev in poslušalcev na podeželju. Radio Ljubljana ima vsak dan na sporedu 10 minut (12.30—12.40) kmetijskih nasvetov. Od tega časa se vsak drugi dan v pelih zimskih mesecih — november, december, januar, februar, marec — uporabi 10—15 minut za oddajo Radijske kmečke univerze.

Spored predavanj v novembru:

17. 11. 1956 ing. Miran Veselič: Misi o pospeševanju slovenskega vinogradništva,

20. 11. 1956 ing. Zdravko Turk: Sodobno orodje in njegova priprava za izkoriščanje gozdov,

22. 11. 1956 ing. Dušan Stepančič: Kdaj kvarimo in kdaj zboljšamo slog zemlje,

24. 11. 1956 prof. Ivo Jelačin: Neizkoriščene kapacitete v živinoreji,

27. 11. 1956 dr. ing. France Janežič: Novejše ugotovitve pri zatiranju krompirjevih bolezní.

Prvo tekmovanje najmlajših gasilcev

V letošnjem tednu otroka je občinska gasilska zveza na predlog svojega mladinskega referenta skušala najti osnovno zamisel, ki naj bi kot rdeča nit prepletala vsa dosedanja prizadevanja za naše mlade gasilce. To svojo zamisel, edinstveno v okraju, je operativni štab gasilske zveze skupno z mladinskimi referenti posameznih gasilskih društev uresničil s tem, da je s svojo tekmovalno komisijo izvedel dne 14. oktobra prvo pionirsko tekmovanje vseh desetlin na območju gasilske zveze Trzin, med njimi tudi eno žensko.

Lep sončni dan je privabil na kraj tekmovanja vse prijavljene pionirske desetine, med njimi tudi nekaj gledalcev, predvsem stare šole naših pionirjev. Med njimi je bilo opaziti tudi zastopnike mladinskega oddelka pri okrajni gasilski zvezi za Goranjsko, kar je dalo našemu tekmovanju poseben pečat, pionirje in pionirke pa je navdušilo, saj so dobili s tem nov dokaz, da niso osamljeni, temveč da se zanjima za njihovo delo tudi višji forum. Točno ob napovedani uri se je sestala tekmovalna komisija, v kateri so bili častniki in podčastniki v gasilskih krojih.

Prišlo se je prvo tekmovanje naših najmlajših gasilcev. Najprej je komisija poklicala posamezne desetine k redovnim vajam. Tem so sledile nadaljnje točke tekmovanja, praktična vaja pionirjev z vedrovkami, nato pa je vsak posameznik stopil pred komisijo in odgovarjal na tri dobljena vprašanja iz gasilske službe. Po končanem tekmovanju so vse sodelujoče pionirske desetine pogostile. Zavladalo je veselo razpoloženje v medsebojnem pomenkovanju o delu in življenju posameznih gasilskih društev.

Tekmovanje je imelo dvojni pomen. Prvič ta, da ravno ob praznovanju otroškega tedna, kateremu posvečujejo vse množične organizacije kakor tudi ljudska oblast veliko važnost, tudi naša človekoljubna organizacija združi svoje najmlajše in pregleda delo posameznih desetlin, da tudi mladi gasilci čutiljo vesno večjo skrb gasilske zveze za našo mlado organizacijo. Drugič smo na podlagi tega tekmovanja iz postavljenih vprašanj ugotovili, koliko so mladi gasilci poučeni glede požarne važnosti. Saj je dobro znano, da ravno otroci povzročajo veliko požarov.

Na kraju vsega je spregovoril pionirkam in pionirkam mladinski referent Ladko Goltes, ki je vsam sodelujočim desetinam razdelil lepe diplome. Prvo, v zlatem okviru, je prejela desetina PGD v Trzinu, drugo v srebrnem okviru, desetina PGD Slap-Dožina in tretjo, v bronastem okviru, desetina PGD Sebenje. Tekmovanje je zaključil predsednik občinske gasilske zveze, tov. Anton Dornik. Dejal je: „Ko ste postali gasilci, ko ste vpisani v domači četi in ko nosite lepo ime gasilci, ne mislite, da že vse znate. Sedaj se za vas delo in učenje šele začne. Ko imate vaje, sestanke ali predavanja, opustite za nekoliko časa svojo mladostno razposajenost in se čim bolj zanimajte za gasilsko delo. Saj vam nočem vzeti veselja in zabave. Bodite veseli in razposajeni, ampak do prave meje. Zavodajte se, katere organizacije člani ste! Junaško se lahko potrkate na prsi in glave nosite pokonci, saj ste ulež organizacije, katere namen je, iti bližnjemu na pomoč. Bodite ponosni na to! Pridno se učite v šoli in na vajah in ubogajte svoje predpostavljene, da bodo iz vas napravili dobre državljane in dobre gasilce. S tem boste veliko koristili naši človekoljubni organizaciji kakor tudi celotni socialistični domovini.“

Ivan Lausegar

Zanimivo predavanje o Kitajski

Turistično društvo v Trzinu nam je v ponedeljek, 5. novembra pripravilo prijetno presenečenje: član slovenskega okleta, tov. Tone Kozlevčar nam je pripovedoval o poti Slovenskega vokalnega okteta na Kitajsko, kamor je le-ta potoval z nekaterimi opernimi solisti na koncertno turnejo.

Njihova pot je bila velik triumf slovenske pesmi, in tudi ponoven dokaz jugoslovansko-kitajskega prijateljstva. Naši pevci so potovali z letalom preko Moskve, ki so si jo utegnili le bežno ogledati, v Ulan Bator v Zunanji Mongoliji in naprej v Peking. Ze pot je bila izredno zanimiva. Medtem, ko smo o Moskvi pri nas že marsikaj slišali, je pa mongolska prestolnica svet, ki nam je dokaj odmaknjena. Težko si predstavljamo mesto, ki je le v centru pozidano, na periferiji pa žive prebivalci v šotorih, stalnih spremljevalcih nomadskih ljudstev. Srečanje s karavanami z velblodi je bilo našim pevcem srečanje posebne vrste.

Po dokaj dolgi vožnji so končno prispeli v Peking. Tu se je začela njihova koncertna turneja, ki je bila ena sama velika manifestacija priznanja, navdušenja, prijateljstva, polna prrsrčnih sprejemov, dobrodošlic, kjer so naše pevce zasipali s cvetjem in ljubeznivostmi.

Čudna, prečudna dežela je Kitajska. Mnogo smo o njej že brali in slišali, a kolikorokrat spel nanovo kaj beremo ali slišimo o njej, vedno se nam odkrije na novo in v novi luči. Menda bo res, kar pripoveduje anekdota o Evropecu, ki je ob odhodu na Kitajsko obljubil prijateljem v Evropi, da jim bo napisal knjigo o Kitajski ter da ho v dveh mesecih poslati domov rokopis. Toda po tem času jim je poslal le sporočilo, da Kitajske še ne pozna dovolj, da pa bo obljubo izpolnil v dveh letih. Po dveh letih je sporočil, da bo knjigo napisal kdaj kasneje, ko bo o Kitajski kaj več vedel. Po dveh desetletjih bivanja na Kitajskem pa je sporočil prijateljem, da knjige sploh ne more napisati, ker Kitajske pravzaprav nič ne pozna.

Predavatelj, tov. Kozlevčar, nam je seveda orisal predvsem pot Slovenskega vokalnega okteta, zraven pa pray po domače prikazal ne le njegovo znamenitost, marveč tudi težave, s katerimi se je moral boriti. Med temi je bila najhujša vročina, ko se je dvigalo živo srebro v termometru preko 50° C (ta do 59° C, kar so naši kranjski Janezi le s težavo prenašali). Pa tudi s hrano ni bilo lahko. Ni se bilo lahko navaditi jesti s paličicami, za kar je potrebna precejšnja spretnost prstov, pa tudi želodec je bilo treba privaditi čisto svojevrstni prehrani,

ki je bila kar preveč raznovrstna, saj je obsegala celo gosonice in kače. A pokazalo se je, da želodec res marsikaj prenese. Če jedo vse to Kitajci, so mogli tudi naši požrtvařni pevci marsikaj pojedsti brez posebne škode.

S skioptičnimi slikami nam je predavatelj pokazal nekatera kitajska mesta, njihovo značilno arhitekturo hiš in templjev, čudovite cesarske palače, pristanišča, koncertne dvorane, pa tudi srečanja s predstavniki Kitajske ljudske oblasti, ki so naše pevce prrsrčno sprejemali in jim nudili vso gostoljubnost

ter srečanja s kitajskimi pevkami, ki so jih obsipale s cvetjem in jih vsepovsod prosile, naj jih nauče peti. Kitajci namreč pojo vse drugače kot pri nas — v nekakšnem falzetu — in kar niso mogli doumeti, ko je v velikanskih dvoranah donela naša pesem iz osmih grl, kako more osem pevecov spraviti iz grla toliko, kol pri njih le številčno močni zbori.

Predavanje je bilo zelo zanimivo in nikakor ni mogoče opisati na kratko vsega čudovitega, kar smo ta večer slišali. Nabito polna dvorana hvaležnih trziških poslušalcev je predavatelja nagradila s spontanim aplavzom. Prav gotovo so podobna predavanja še v bodoče zaželena in bodo gotovo dobro obiskana.

Prvi letošnji koncert je navdušil poslušalce

Za gostovanja umetniških glasbenih ansamblov je trziško prebivalstvo kazalo vedno največje zanimanje. Zato se je letos sporazumelo Turistično društvo s Koncertno direkcijo Slovenije kar za več različnih takih gostovanj. V ponedeljek, 12. novembra smo poslušali prvi koncert v letošnji sezoni. Program tega koncerta je obsegal vrsto arij in duetov iz najbolj priljubljenih oper, ki sta jih odpela solista ljubljanske Opere sopranistka Sonja Hočvarjeva in baritonist Marcell Ostashevski, ter violinskih skladb, ki jih je izvajal član ljubljanskega kvarteta Ali Dermelj. Za klavirsko spremljavo je pri vseh nastopih poskrbela Zdenka Lukečarjeva.

V prvem delu koncerta so si sledile violinske skladbe Fiocca, Scotta in Berliola (Allegro, Lotosova dežela, Baletna scena), arije Novine (Donizzetti), Valen-

tina (Gounod) in Filine (Thoma) ter duet iz Sevilskega brivca. Drugi del koncerta pa je obsegal Meditacijo iz opere Thais in Hubayjev čardaš Heyre Kati, arije Figara (Rossini) in Lune (Verdi), dve arije Gilde (Verdi) ter duet iz Rigolleta.

Izvajanja vseh treh solistov so sprožila v dvorani veliko navdušenje in se aplavz posebnost v drugem delu koncerta kar ni mogel poleči, saj so vsi nastopajoči, posebno pa še violinski virtuoz Dermelj, pokazali v izvajanju svojega programa visoko kvaliteto.

Vsak tak koncert pomeni za Trzič izreden kulturni dogodek. Tega se naša publika dobro zaveda in je do zadnjega kotička napolnila dvorano „Svobode“. Prepričani smo, da bo dosegel enak uspeh koncert Slovenskega okteta, ki bo v decembru.

Andrej Tišler

Tradicija

TRŽIŠKEGA ČEVĽJARSTVA

Trziško čevljarstvo lahko beleži med 1. in 2. svetovno vojno velik razmah in napredek. Kot sem že omenil, je leta 1920 prenehala tovarna Goecken, kmalu za njo tudi večji čevljarški obrati Klofutar, Gregorc, Papov in P. Bohinc. Leta 1931 je prenehala tudi najstarejša čevljarška tovarna Mally & Demberger. Namesto obratov, ki so prenehali, so si nekateri podjetni trziški čevljarški mojstri polagoma povečali svoje ročne delavnice, oziroma ustanovili večje obrate z ročno in strojno izdelavo čevljev, v katerih je bilo zaposlenih tudi večje število pomočnikov. Tako smo imeli pred drugo svetovno vojno poleg čevljarških tovarn „Peko“ in „Jara“ tudi nekaj večjih čevljarških obratov z že omenjeno ročno oziroma napol strojno izdelavo in sicer: A. Ješe, Fr. Markeč in sin, J. Dobrin, Brata Srečnik, J. Grassmeier, K. Mehle, Ig. Ješe, J. Hrovat, J. Stefe, A. Stefe. V še večjem številu manjših delavnic je bilo zaposlenih po 1, 2, 3 ali več pomočnikov ali pa izučeni čevljarški pomočniki, ki so bili zaposleni v tovarnah Mally & Demberger in „Peko“ in so odhajali na večerno delo še k obrtnim mojstrom, zlasti v sezonskih mesecih, ko so mojstri prejemale naročila, ki so morala biti hitro izvršena. Kljub temu, da so skoro po vseh delavnicah delali čevlje za prodajalne po državi, je bilo tudi za izdelavo vsakovrstnih čevljev po meri za trziško in okoliško prebivalstvo in za naročnike iz drugih krajev dobro poskrbljeno. Čevljarске popravilnice ni bilo nobene, ker so vsa popravila izvrševali po obrtnih delavnicah. Tudi po kakovosti so trziški čevlji ustrezali potrebam tedanje dobe. Izdelovali so čevlje vseh tedaj znanih načinov izdelave. Delali so — zaradi konkurence cenejše čevlje II. ali III. vrste poleg prvovrstnih lahkih in težkih čevljev za kmete, voznike, gozdne delavce, smučarje, ki

niso bili nič slabši kot sloveči žirovski čevlji. Lesene podplate za cokle so si izrezovali nekateri kmetje sami. Cokle so sicer že stara tradicionalna kmečka hlevska obutev.

Ze omenjene „štere“ (izdelovanje novih čevljev in popravila po kmečkih domovih) so v tej dobi polagoma prenehale in to največ iz gospodarskih razlogov. Mlajši kmečki rok si je začel takšnih čevljev, kot so jih nosili po trgih in mestih. Prenehalo je tudi kuhanje trziških bržol ob medeljah oziroma „plavil“ ponedeljkih. Čevljarji, zlasti iz gase, zgornjega in spodnjega konca, smo se najrajši zbirali v bivši kmečki gostilni „Pri Robežu“ (Mihaelu Peharcu) v Lomu, kjer so se vsako nedeljo do nemške okupacije dobile prrsrtnne trziške bržole in okusen ržen kruh. Ob temnih večerih nam je dala Robeževa mama vedno kako baklo, da smo si svetili na poti proti Trzinu.

Za ves napredek predvojnega trziškega čevljarstva gre priznanje razen mojstrom tudi čevljarškim pomočnikom. Veliko je bilo takih, ki so si vztrajno prizadevali priti do večje strokovne izobrazbe, znali prijeti za vsako delo in bili mojstrom v veliko oporo. Mnogi so se v tujini naučili marsikaj, s čimer so po vrnitvi v domovino koristili tudi domačinom.

Janez Dobre iz Kovorja se je po prvi svetovni vojni vrnil z Dunaja, kjer je bival dalje časa. Tam se je naučil najfinejše, obrnjeno šivane izdelave, imenovane „komtes“. Pokojni čevljarški mojster Ivan Erlah z Bistrice ga je zvalil k sobi. Dobre je v Erlahovi delavnici naučil več pomočnikov omenjeno izdelavo, ki je bila v Trzinu do tedaj skoro neznan, čeprav je iz Trziča že v 19. stoletju šlo na tisoče parov, seveda navadno, obrnjeno šivano (gewendet) izdelanih lahkih čevljev. Dobre se je celo osamoval in delal v Kovorju, kjer je tudi umrl.

(Dalje prihodnjik)

KDO BO POPRAVLJAL NASE RADIO-APARATE?

Trziško podjetje Radlomehanika je v likvidaciji, njen upravnik tov. Miloš Babič se je na Reko — kot je znano — hudo ponesrečil.

Obseg dosežanega podjetja je bil zelo majhen, ker ni podjetje imelo zadostnih osnovnih in obratnih sredstev. Trzič pa potrebuje remontno delavnico za popravilo radio-aparatov, električnih motorjev, telefonov, električnih hišnih napeljav, likalnikov in električnih peči, kuhalnikov in računskih, pisalnih ter drugih strojev. Transporti v Kranj ali Ljubljano je drag, riskanten in preden lastnik dobi robo iz popravila, lahko traja cele tedne. Občinski ljudski odbor je zato v pogajanju z Elektrotehničnim podjetjem iz Kranja, da se v Trzinu v Parizanski ulici ustavi ova močena trgovina za prodajo vseh vrst elektrotehničnih predmetov, obenem pa naj bi podjetje v Trzinu vzpostavilo veliko delavnico za vsa možna popravila električnih naprav ter finih strojev.

Manifestacija tržiških strelcev

Doslej največja manifestacija gorenjskih strelcev je za nami. Od 1. do 9. septembra so gorenjski strelci z različnimi tekmovanji proslavili 30-letnico obstoja prve strelske družine na Gorenjskem, hkrati pa tudi obstoj 10-letne strelske organizacije v novi Jugoslaviji.

Tržiški strelci so imeli od vseh najbolj izpopolnjen program v letošnjem strelskem tednu. Vse tržiške prireditve so dokazale, da je strelstvo v Trzinu zaorala krepke in zdrave brazde tako v pogledu športne kot tudi obrambno-koristne dejavnosti.

Za uvod v strelski teden so pripravili v soboto, 1. septembra zvečer svečano akademijo, katere so se poleg domačih predstavnikov oblasti udeležili tudi sekretar okrajnega odbora SZDL tov. Stane Prezelj, predsednik in sekretar okrajnega strelskega odbora tov. Rajko Mali in Edgar Vončina ter zastopnik OSO iz Gorice. Le žal, da je bila udeležba s strani domačih strelcev in predvsem občanov premajhna. Pred akademijo so strelci z zabavnim streljanjem preizkušali vsak svoje strelske sposobnosti v streljanju z zračno puško.

Nad vse zanimivo pa je bilo tekmovanje okrajnih ekip v nedeljo 2. septembra. V Trzinu sta se pomerili ženski reprezentanci okraja Ljubljana in Kranj z malokalibrsko puško, na Jesenicah pa članske reprezentance okrajev Celje, Gorica in Kranj z vojaško puško in vojaško pištolo. V trdi borbi na obeh „frontah“ so se borili tudi naši tržiški člani v sestavi gorenjske reprezentance. Člani so se zelo dobro odrezali in zmagali in samo ženski ekipi ni uspelo priložiti zmage Gorenjski. V Trzinu je tekmovanje pričel zastopnik občinskega odbora SZDL; pozdravil je tekmovalce, po končanem tekmovanju pa je podelil zmagovalni ekipi (Ljubljanski) lep spominski pokal.

Celotodenski program pa so izpolnjevala razna zanimiva strelska tekmovanja tržiških društev, ki so bila zelo dobro obiskana.

V ponedeljek so se pomerili lovci, tokrat ne v gozdu, pač pa na strelišču. Vsak lovec je najprej streljal na mirujočega srnjaka s kroglo, potem pa na bežečega zajca s šibrami. Najboljših deset lovcev pa je na koncu streljalo še na leteče gošobe in le trem je uspelo sestreliti to strelsko trofejo. V končnem plasmanu se je plasiral na prvo mesto Drago Pečnik, na drugo Jože Rozman in na tretje Gašper Napred. Skoda le, da se niso tekmovanja udeležile vse lovske družine iz naše občine.

Torek je bil določen za tekmovanje rezervnih oficirjev v streljanju z vojaško pištolo. Udeležili so se ga v glavnem le mlajši oficirji, čeprav je bilo pričakovati večje udeležbe. Tekmovanje je bilo zelo zanimivo. Videlo se je le, da jim manjka še rutine in priporočiti jim je treba večkratne take vaje, saj je vendar pištola osnovno orožje vsakega oficirja naše armade. Prva tri mesta so zasedli Alojz Bodljaj, Milan Ogris in Božo Jotić.

V sredo so se pomerili med seboj pripadniki LM iz Trzina. Streljali so z vojaško puško na 200 m in je bil najboljši Ivan Marsič.

Najbolj težko pričakovana pa je bila četrtkova patrolna vožnja, ki sta jo priredila AMD in SD. Preko 40 motoristov se je zvrstilo na startu in tudi na strelišču niso bili nič kaj v zadregi ter so kar trije (Frido Perko, Vinko Vogrinc in Milan Česen), „pobili“ vseh pet „sovražnikov v zasedi“.

S tem so Tržičani zaključili svoj del strelskega tedna, čakale pa so jih še zaključne prireditve v Kranju, ki so se jim prav tako številno udeležili. Na slavnostni seji okrajnega strelskega odbora je v soboto zvečer imel referat njegov predsednik Rajko Mali, ki je v njem orisal

začetek in potek dela strelske organizacije na Gorenjskem. Zastopnik izvršnega odbora SZS iz Ljubljane pa je za organizacijsko utrjevanje in aktivno delo v strelskih družinah odlikoval najzaslužnejše strelske delavce Gorenjske, med njimi tudi Tržičana Jožeta Jurjevčiča s spominsko plaketo in Janeza Perka z medaljo strelca-organizatorja. Za požrtvovalno delo v strelski organizaciji sta od okrajnega strelskega odbora prejela Vili Bedina plaketo, Dani Rozman pa pismeno priznanje.

Proslava 30-letnice gorenjskega strelstva je dosegla svoj vrhunec v nedeljo, 9. septembra, ko se je zbralo v Kranju nad 1800 članov strelske organizacije z Gorenjske. V strelski paradi so defilirali pred pokroviteljem M. Zlatnarjem, predsednikom SZS J. Klanjškom, podpredsednikom OLO I. Bertoncijem in drugimi predstavniki v sočnem koraku ešalon mojstrov-strelcev, članov, članic,

mladine in pionirjev, vsi s puškami na ramah, za zaključek pa še ešalon obveznikov predvojaške vzgoje in pa pripadnikov JLA. Ta parada je prikazala poleg moči strelske organizacije tudi njen pomen, ko je odlično ponazarjala enotnost strelstva in armade, saj mora biti vsak strelce trden člen v verigi naše državne obrambne sposobnosti. Po paradu je zbranim strelcem na I. javnem zborovanju gorenjskih strelcev govoril sekretar OO SZDL tov. Stane Prezelj.

Gorenjski strelski teden so zaključili okrajni reprezentanti na kranjskem strelišču v Struževem, ko so se pomerili v streljanju s pištolo in puško z reprezentanco Ljubljane. Vse popoldne je trajala huda borba med temi rivali in šele zadnji tekmovalec gorenjske ekipe je odločal o zmagi, ki se je končno nanašala k gostom.

Vse prireditve gorenjskega strelskega tedna, na katere so opozarjale lično aranžirane izložbene razstave, so pokazale koristnost te organizacije, zato se vsi ljubitelji in simpatizerji, vključite v njihove vrste!

Včh

Nogomet

KATASTROFA V ZADNJEM KOLU — NOVA GORICA : TRZIČ 5:0 (2:0)

Po lepih uspehih v sredini tekmovanja Ljubljansko-primorske lige so tržiški nogometaši doživeli dva zelo grenka poraza. O prvem smo že pisali. Toda sledil je drugi, mnogo hujši, ki je občitno pokvaril tržiški plama in razliko.

Moštvo Nove Gorice je bilo dokaj dolgo na dnu lestvice. Glede na to smo Tržičani računali vsaj na polovičen uspeh, čeprav smo igrali v Novi Gorici. Toda moštvo NK iz Nove Gorice, ki je tekmovalo že v conski ligi, je zaigralo kot prerajeno. Imelo je svoj „veliki dan“. Rezultat je morda glede na igro v polju tudi malo previsok, toda tržiški napad je dvakrat zaporedoma popolnoma odpovedal. Solidna obramba z odličnim štrkljem na čelu ni vzdržala neprestanih napadov domačega moštva, ki pa so imeli tudi nekoliko sreče. Proti koncu tekme je Eler napravil še edinstveno priložnost za doseg vsaj častnega gola, ko je zastreljal enajstmetrovko.

S tem kolom je končan jesenski del tekmovanja v Ljubljansko-primorski ligi. Kljub zadnjim neuspehom je moštvo NK iz Trzina doseglo zelo ugoden plama. Saj peto mesto v tej ligi daje dosti upanja v še boljše uspeh v spomladanskem delu tekmovanja, posebno še, ko bo dobil NK v okrepitev napadalce.

Za NK iz Trzina so nastopali v jesenskem delu tekmovanja sledeči igralci: Markič, Strukelj, Zupan, Dornik, Zaletel, Slepčević, Ivanovski, Eler (kapetan in trener), Markič, Puškanevič, Peternel, Mežek, Čustoič, Krašovec, Grubič in Špehar.

Za uspešno zastopanje tržiškega nogometa in tržiškega športa v slovenskem merilu nogometašem lahko samo čestitamo in jim želimo v spomladanskem delu tekmovanja še več uspehov. Za dober uspeh zaslužijo pohvalo tudi nekateri funkcionarji NK, posebno predsednik Smolej, ki usmerja delo v NK, in pa seveda tisti organi, ki so tržiški nogomet tudi finančno podprli.

Lestvica Ljubljansko-primorske lige:

1. Triglav (Kranj)	9	7	1	1	34	12	15
2. Krim (Ljublj.)	9	5	3	1	23	10	13
3. Grafičar (Lj.)	9	6	1	2	23	14	13
4. Slovan (Ljublj.)	9	4	2	3	19	7	10
5. Trzič	9	4	1	4	16	19	9
6. Nova Gorica	9	3	2	4	24	19	8
7. Izola	9	3	1	5	20	24	7
8. Ilirija (Ljublj.)	9	3	1	5	12	19	7
9. Mladost (Kranj)	9	1	2	6	11	23	4
10. Branik (Solkan)	9	2	0	7	16	43	4

IZVIRNE TRŽIŠKE ŠALE

Janez: „Ti, Stefan, mi boš porok za potrošniško posojilo, da si kupim nekaj oblek?“

Stefan: „Bom.“

Janez: „Ti, Stefan, si kaj dosti zaželen z obleko?“

Stefan: „Če si bom kupil še eno, bom imel dve.“

SINDIKALNI SESTANEK

Predsednik: „Kdor želi iti v cirkus, naj se prijavi in vplača 500 din.“

Vsi odklonijo izlet v cirkus.

1. član sindikata: „Imam cirkus doma.“

2. član sindikata: „Potem pa gremo lahko kar k tebi pogledat, saj ne boš računal vstopnine!“

3. član sindikata: „Zakaj pa 500 din? Vožnja stane 360 din, vstopnica 60 din, kam pa boš šel ostali denar?“

Predsednik: „Za zabavo po cirkuski predstavi.“

Član: „Zakaj pa nisi tega prej povedal?“

Predsednik: „Zato, ker bi se potem vsi javili za cirkus.“

GASILSKA ZAVEDNOST

Ob zadnjem požaru je priskočil na pomoč tudi mlad fant, ki ni gasilec. Ko ga je opazil pri gašenju neki zaveden gasilec, se je obregnil vanj: „Gasil bi vsak, gasil! K vajam rajše hodi, k vajam!“

Kino

17.—19. nov. Angleška drama v barvah **ROMEO IN JULIJA**.

20.—21. nov. OSUMLJEN.

22.—23. nov. Mehiški film **MEHIKO V PESMI**.

23.—26. nov. Ameriški barvni kavbojski film **SIMERONSKA ROŽA**.

27.—28. nov. Bolgarski zgodovinski borbeni film **POD JARMOM**.

29.—30. nov. Nemški barvni film **PIROSKA**.

1.—3. dec. Ameriški barvni kavbojski film **PAZI SE HUDICA**.

POSREDOVANJA

Lepo orehovo mizo za kmečko sobo, prodam. Polizve se v pisarni Turističnega društva.

PREKLIC

Podpisana preključujem veljavnost moje dosedanje osebne izkaznice, ki je bila izdana dne 27. 8. 1956 v Novem mestu z reg. št. 21242 in serijsko št. 329901.

Anica Pelko, Dekliški dom v Trzinu

PREKLIC

Preključujem vesti, katere sem razširjala o tovarišici in tovarišu Trubajnič, ker so neresnične.

Marija Hafner, Trzič

Uspeh trziške motoristične ekipe na V. jugoslovanski alpski vožnji

Alpska vožnja je velika preizkušnja zmožnosti, vzdržljivosti in hrabrosti vsakega posameznega motorista in zmožnosti strojev. Treba je bilo pravilne izbire ljudi in strojev in nujne so bile temeljite priprave.

Vseh tekmovalcev je bilo okrog 108. Tu so bili Avstrijci, Nemci, Italijani, Čehi, Bolgari, Hrvatje, Srbi, Bosanci in predstavniki več močnejših slovenskih avtomoto društev.

Trziška ekipa je imela stroje nove in stare gradnje. Njen sestav je bil takle: Nova gradnja:

Ivan Podrekar, Karel Kravčar, Dušan Goltes, Frido Perko, Mr. ph. Zdenko Lavčka, Matevž Lukanc, Janko Rupar, Peter Teran iz Podbrezj.

Stara gradnja:

Franci Globočnik, Vili Ulčnik, Mirko Hrast, Janez Krmavner (Cibašek), Franci Kurnik (Matej Kurnik), Alojz Pristavec (Tadej Lazar).

Poslednja trojica iz skupine stare gradnje so standardni tekmovalci, ki vsako leto beležijo izredne uspehe.

V soboto 23. septembra ob 16. uri je trziška ekipa krenila proti Bledu. Ekipa je vzbujala splošno pozornost pri gledalcih. Bila je enovita, številna in dobro opremljena. Pogled nanjo je porajal misel, da bo vzdržala na težki poti in dosegla lep uspeh.

Po prihodu na Bled je bil tehnični pregled in oddaja vozil v zaprti boks, kar pomeni, da tekmovalci nimajo pravice pristopa do vozila pred startom.

Po večerji v hotelu Triglav so se trziški udeleženci alpske vožnje sestali in po daljšem premisleku sestavili 4 pod-ekipe in rezervo; pri tem so se ozirali na razne tehnične činitele in subjektivno dispozicijo tekmovalcev.

Ob 5. uri zjutraj so se Tržičani zbudili sveži in dobro razpoloženi.

Pričetek startanja je bil določen za 7. uro.

Od trziške ekipe so prvi startali novi stroji, nato tisti iz stare gradnje.

Po startu na Bledu ob velikem množici gledalcev je vodila pot okrog Blejskega jezera, po slikoviti dolini Save Bohinjske, pod vrhovi Julijskih Alp in okrog idiličnega Bohinjskega jezera. V Bohinjski Bistrici je bila postavljena prva kontrola. Prvo etapo, ki je bila dokaj lahka so prešli vsi trziški tekmovalci razen Dušana Goltesa, ki je zaradi nepredvidnosti nekega kolesarja zavozil z 90 kilometrov na uro na njuhvo in zadel v mejnik, skrit v detelji. Zaradi poškodb na motorju ni mogel nadaljevati poti. Franci Globočnik je imel na svoji Javi 7 defektov. Odpovedala mu je nožna zavora. Zgodilo se je, da je pripeljal v ovinek s polno hitrostjo; le s skrajnim naporom in prisotnostjo duha je izvozil. Tudi na vplinjaču se mu je napravila napaka. Kljub vsemu mu je uspelo pripeljati do prve kontrole brez kazenskih točk.

Od tu naprej je peljala tekmovalce pot na Rovtarico. Bila je to hitrostna preizkušnja in začetek druge etape, ki je vodila do Idrije. Pot je bila dolga 89 km. Sama hitrostna preizkušnja je bila dolga 15 km s 500 m višinske razlike. Pot je speljana skozi gozdove Jelovice in je zelo zanimiva in slikovita. Po 15 km se je pričela spuščati po strmih zavojih proti Železnikom. Na tem delu poti je bilo treba zvišati hitrost in pridobiti tisto, kar so izgubili pri vzpenjanju. Na tem odseku je padlo nekaj tekmovalcev. Iz Železnikov so se spustili v Škofjo Loko, nato se peljali skozi Gorenjo vas

proti Žirem. Po številnih in ostrih ser-pentinah so se spuščali in nato vzpeli do Idrije. Ta del poti je bil zelo naporen. Na tekmovalcih je bilo opaziti sledove telesne utrujenosti in živčne prenapetosti. Niso skoraj niti opazili, kako se je pokrajina okoli njih spremenila, saj so prešli z gorenjskega v primorski pas. Tekmovalcec Janez Krmavner je izostal, ker se mu je zlomila os kol'esa prikolice. V svoji vnemi tega ni takoj opazil. Opozoril ga je na to Kurnik Franci, ki je vozil za njim. V Idriji je bila druga kontrola. Treba je bilo dopolniti zaloge goriva. Za okrepitev skoraj ni bilo časa. (Nadaljevanje sledi)

ŠAH

MOSTVENO PRVENSTVO GORENJSKE BRZOTURNIR PIONIRJEV V ČAST „TEDNA OTROKA“

Po hudih borbah v predtekmovaljih si je naše moštvo prvič v zgodovini trziškega šaha pridobilo pravico igranja v finalu moštvenega prvenstva Gorenjske. Zadnja ovira na poti do finala je bilo moštvo šahovskega kluba iz Lesc. V tem dvoboju smo zmagali sicer zelo tesno, toda nastopili smo s štirimi rezervami. Tako je bil rezultat samo na prvih štirih deskah zadovoljiv. Zmagali smo s 3 in pol : pol. Na zadnjih štirih deskah pa smo doživeli celo poraz 1:3. Končni rezultat se je kljub temu glasil v našo korist s 4 in pol : 3 in pol.

Tudi za finale moštvenega prvenstva Gorenjske nismo mogli zbrati kompletne postave. Pogrešali smo Galofa, Hrbarja in Keršiča. Posebno pa seveda Robleka, ki je še vedno član SK Kranja. S postavo, ki ima povprečno komaj 4. kategorijo, seveda ni bilo računati na kakršenkoli uspeh. Naj navedemo, da so ostala moštva imela na prvi deski celo mojstre, na zadnji pa še vedno drugokategornika, medtem ko smo mi imeli samo na prvi in na peti deski igralca, ki sta se lahko kolkortoliko merila z igralci klubov v finalu. Naše moštvo je izgubilo vsa tri srečanja s 1:7. Moštvo DPD „Svoboda“ so sestavljali sledeči igralci: 1. Stefe, 2. Kos, 3. Soklič, 4. Dovžan, 5. Brezavšek, 6. Meglič, 7. Kočvar, 8. Božič. Prvi dan je na četrti deski igral tudi Papov.

Moštveno prvenstvo Gorenjske je pokazalo, da našemu moštvu manjka predvsem osnovnih teoretskih pojmov in pa rutine, saj so nekateri igralci jasne remipozicije hitro izgubili. To tekmovalje pomeni na papirju majhen neuspeh naše sekcije, toda lahko rečemo, da smo kljub vsemu temu četrti moštvo na Gorenjskem, torej za Kranjem, Radovljico in Jesenicami.

Naša sekcija je s pomočjo Društva prijateljev mladine, ki je podarilo knjižne nagrade, organizirala pionirski brzoturnir v čast „Tedna otroka“. Brzoturnirja so se lahko udeležili vsi pionirji do 15 let starosti.

Med 17 pionirji se je razvila zelo zanimiva in ogorčena borba za pet prvih mest, kolikor je bilo nagrad. Po dveh urah igranja je kljub dvema porazoma zmagal Peter Regvat s 14 točkami. Drugo, tretje in četrto mesto so si delili: Krč, Vidovič in Oman z 12 točkami (Sele novi medsebojni turnir je prinesel ta vrstni red). Peto mesto je osvojil Brejč, šesto Slatnar, 11 točk. 7., 8. in 9. so si razdelili Ahačič, Burger in Bavč z 9 točkami, 10. Stepišnik, 11. Galof itd.

Pravkar sta v teku tudi dva polfinalna turnirja s po 12 oziroma 14 igralci. V prvem A-turnirju igrajo starejši igralci, skoraj vsi igralci prvega moštva, v drugem pa pionirji in mladinci. V prvem je brez poraza le še Brezavšek. Sledijo Panov, Soklič itd. V drugem pa nadmočno vodi Oman in Krč.

OSEBNA VEST

Za doktorja medicine je promoviral Jurij Pesjak iz Kovorja. Prizrčno čestitamo!

POGLEJMO SE V OGLEDALO

Prejeli smo:

Nedeljsko popoldne na nogometnem igrišču po končani tekmi. Gledalci se razhajajo, a ne vsi. Gorečnejši, zabavljači, radovednejši in tisti, ki so nezadovoljni s tekmo, se zbirajo kot grozeč oblak in čakajo, da se po dveurnem stanju v miru kakorkoli sprostite nad „krivičnim sodnikom“. Čakajo vztrajno, a ne zaman, saj človek, ki mu morajo povedati, kar mu gre, mora mimo njih. Ah, saj je že tu! Zaščitene z milicnikom si utira pot, ki mu kažejo fige pod nos in ga psujejo. Ob človeku, tej garjavi ovci, pa je šla po vsem videzu sodeč, tudi njegova žena, katere sta se oklepala dva otroka, vsa objokana in v strahu, kaj se bo še zgodilo z njimi, ko jim vsi nekaj groze. Ta družina si bo gotovo dobro zapomnila trziško „gostoljubnost“! Enako, kot tem prvim, se je godilo tudi sodniku, ki se je čez čas prikazal ljudem.

Tudi pred štirinajstimi dnevi je bilo polobno in ne bomo se čudili, če se bodo nogometni sodniki branili iti v Tržič sodit.

Je že prav, da se pokažejo napake, če so, in odgovorni ljudje gotovo ne bodo tiho in bodo že zaščitili svoje moštvo, če bo treba. Ljudje pa, ki na tak način razkazujejo svojo srčno kulturo, gotovo ne store nobene usluže niti nogometnemu društvu niti v častu trziškega prebivalstva. Zatorej prenehajmo s tem!

OBVESTILO ZDRAVSTVENEGA DOMA

V zvezi z uredbo o preventivni službi zdravstvenega osebja na terenu so tudi babice dolžne opravljati preventivno službo. Zato je bilo nujno, da se je teren na območju Tržiča razdelil tako, da ima vsaka babica določen teren za opravljanje te službe in sicer:

Diplomirana babica FRIDA JAKOPIN, stanujoča na Ravnah št. 5.

Tržič: Trg svobode — zahodna stran od št. 1 do 33., Našičeva, Janežičeva, Prehod, Čevljarška, Fuzinška, Heroja Grajerja, Pot na Zali rovt, Bečanova, Proletarska, Ravne, Koroska, Podljubelj, Heroja Bračiča, Cesta JLA, Ko'odvorska, Preska, Cankarjeva, Spodnja Bistrica, Virje — spodnja stran.

Diplomirana babica BESTER-DOVŽAN TONČKA, stanujoča v Partizanski ulici št. 11.

Tržič: Trg svobode — vzhodna stran od št. 2 do 32, Blejska, Partizanska, Kosarska, Kurnikova, Kukovniška, Solška Virje — zgornja stran.

Zgornja Bistrica, Slap, Lom, Grahovše, Potarje, Čadovlje, Dolina, Jelendol.

Diplomirana babica SKORNSEK VI-DA, stanujoča v Križah.

Pristava, Križe, Sp. Vetrno, Zg. Vetrno, Gozd, Senično, Sebenje, Žiganja vas, Retnje, Breg pri Bistrici.

Začasno tudi: Kovor, Loka, Zvirče, Hudo, Brdo, Leše, Hušica, Vadiče, Vi-soče, Hudi graben, Popovo, Paloviče.

Pri porodu si vsaka žena lahko izbere babico, katero si želi, za vso ostalo babiško službo pa je zaželeno, da kličete babico, ki je določena za tisti teren.

Upravnik:
Dr. Stanko Živec